

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

EUROSISTEM

17. oktober 2013

POSTOPKI PRI DODELITVI IZREDNE LIKVIDNOSTNE POMOČI

(postopki, ki določajo vlogo Sveta ECB v skladu s členom 14.4 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke pri dodelitvi izredne likvidnostne pomoči posameznim kreditnim institucijam)

Kreditne institucije v euroobmočju lahko od centralne banke dobijo posojilo ne samo prek operacij denarne politike, ampak izjemoma tudi prek programa izredne likvidnostne pomoči.

Izredna likvidnostna pomoč pomeni, da nacionalna centralna banka Eurosistema zagotovi

(a) centralnobančni denar in/ali

(b) drugo obliko pomoči, zaradi katere se lahko poveča obseg centralnobančnega denarja, solventni finančni instituciji ali skupini solventnih finančnih institucij, ki ima začasne likvidnostne težave, pri čemer takšna operacija ni del enotne denarne politike. Za zagotovitev izredne likvidnostne pomoči je odgovorna pristojna nacionalna centralna banka ali skupina nacionalnih centralnih bank. To pomeni, da vse s tem povezane stroške in tveganja nosi ta nacionalna centralna banka.

Obenem je v skladu s členom 14.4 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (Statut ESCB) Svet ECB dolžan omejiti operacije izredne likvidnostne pomoči, če meni, da te operacije posegajo v cilje in naloge Eurosistema. Odločitev o tem sprejme Svet ECB z dvotretjinsko večino vseh oddanih glasov. Da bi Svet ECB lahko presodil, ali poseganje obstaja, mora biti o operacijah pravočasno obveščen. Postopek v ta namen obstaja od leta 1999 in se od takrat redno preverja. Glavne značilnosti sedanjega postopka so predstavljene spodaj.

Praviloma nacionalne centralne banke obvestijo ECB o podrobnostih vsake operacije izredne likvidnostne pomoči najkasneje dva delovna dneva po tem, ko je bila operacija izvedena. V obvestilu morajo biti navedeni vsaj naslednji elementi:

1. nasprotna stranka, kateri je izredna likvidnostna pomoč bila oziroma bo zagotovljena;
2. datum valutacije in zapadlosti izredne likvidnostne pomoči, ki je bila oziroma bo zagotovljena;
3. obseg izredne likvidnostne pomoči, ki je bila oziroma bo zagotovljena;
4. valuta, v kateri je izredna likvidnostna pomoč bila oziroma bo zagotovljena;
5. finančno zavarovanje ali jamstvo, na podlagi katerega je izredna likvidnostna pomoč bila oziroma bo zagotovljena, vključno z vrednotenjem zavarovanja in morebitnimi odbitki pri vrednotenju ter s podrobnostmi o jamstvih, če so bila ta dana;
6. obrestna mera, ki jo plača nasprotna stranka prejemnica izredne likvidnostne pomoči;
7. natančen razlog oziroma razlogi, zaradi katerih je izredna pomoč bila oziroma bo zagotovljena (npr. pozivi h kritju, odtekanje vlog ipd.);

8. ocena bonitetnega nadzornika o likvidnostnem položaju in solventnosti institucije prejemnice v kratkoročnem in srednjeročnem obdobju, vključno z merili, po katerih je bil sprejet pozitiven zaključek glede solventnosti;
9. ocena čezmejne dimenzije in/ali možnih sistemskih posledic nastalih razmer, kjer je to relevantno, zaradi katerih je dodelitev izredne likvidnostne pomoči bila oziroma je potrebna.

Poleg tega lahko Svet ECB v posameznih primerih, če meni, da je to potrebno, od pristojne nacionalne centralne banke zahteva dodatne informacije ali razširi obveznosti obveščanja/poročanja in/ali jih zaostri.

Če skupni obseg operacij izredne likvidnostne pomoči, ki so predvidene za finančno institucijo ali skupino finančnih institucij (na konsolidirani osnovi in vključno s podružnicami v tujini), presega prag 500 milijonov EUR, morajo sodelujoče nacionalne centralne banke obvestiti ECB čim prej pred zagotovitvijo predvidene pomoči.

Če se pričakuje, da bo skupni obseg predvidenih operacij izredne likvidnostne pomoči presegel prag 2 milijardi EUR, Svet ECB presodi, ali obstaja tveganje, da bi izredna likvidnostna pomoč lahko posegala v cilje in naloge Eurosistema. Na prošnjo pristojne nacionalne centralne banke lahko Svet ECB zatem določi prag in ne nasprotuje predvidenim operacijam izredne likvidnostne pomoči, ki so pod tem pragom in so izvedene v vnaprej določenem kratkem obdobju.

Nacionalna centralna banka lahko Svet ECB poleg tega zaprosi, da ne nasprotuje predvidenim operacijam izredne likvidnostne pomoči z več bankami hkrati, čeprav te presegajo določen prag. V tem primeru nacionalna centralna banka vsaj dva dneva pred sejo Sveta ECB, na kateri se prošnja obravnava, posreduje naslednje informacije:

- vse vnaprej razpoložljive informacije za vsako banko posebej o elementih, ki so naštetih v točkah 1 do 9 zgoraj;
- projekcijo – v načelu za obdobje do naslednje redne seje Sveta ECB – o vrzeli v financiranju za vsako posamezno banko, ki naj bi prejela izredno likvidnostno pomoč, po dveh scenarijih, pričakovanem in obremenitvenem.

Naknadne informacije o vseh značilnostih, navedenih v točkah 1 do 9 zgoraj, je treba posredovati dnevno, pod pogojem, da te informacije niso bile posredovane že pred izvedbo operacij.

Cilj teh postopkov je v zadostni meri zagotoviti, da Svet ECB pri zagotavljanju izredne likvidnostne pomoči posameznim kreditnim institucijam opravlja svojo vlogo skladno s členom 14.4 Statuta ESCB. Postopki so zavezujoči za vse nacionalne centralne banke, njihova ustreznost pa se preverja v rednih razmikih.